

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr
a treia-oră 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplădoi Nr. 15.

Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază

Numeri singuratici à 5 cr. se vând la »Tipografia», soc. pe acți un

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Răspuns Ungurilor.

— Din „Reichswehr”. —

O parte din politica ungurească de naționalități e acum în călătorie; noi o sălășluim între murii orașului nostru. Doamne și fete de Sas petrec în Viena, cu un memoriu la ele, care a fost destinat, se ajungă în mâinile Monarhului. Doamnele de Sas vor părași încă mâne Viena, nu mai vesele decum au venit. Din zările pestane se putea vedea înainte lipsa de rezultate a acțiunii săsești. Pe lângă simțul constituțional, propriu Monarhului nostru, era ca și imposibilă primirea în audiență a unei deputațiuni, care nu a fost recomandată de guvernul maghiar. Baronul Bánffy a spus-o rupt-ales damelor din Ardeal. După-cum anunță zările baronul Bánffy a fost foarte șarmant și amabil. El a dat damelor, cari i-au făcut visita o coră în forma cea mai elegantă. Aceasta din motive foarte ponderoase. Prim-ministrul ungar este atât legitim al celui omios protej de lege despre numele comunelor; el nu-și poate tăgădui copilul, dacă nu de alta, apoi de aceea pentru-că ambele camere ale legislațiunii l-au botezat deja. Ori doar acestea sunt numai motive, de cari baronul Bánffy a avut lipsă în conversația cea convențională? Se poate.

Baronul Bánffy nu face politica sa, ci politica partidului liberal. Și această politică a partidului liberal, contra căreia Sașii au ridicat un protest viu, această politică nu poate susține critica naționalităților. Baronul Bánffy și numai din motivele înțelepciunii de partid încă n'a putut lăsa deputațiunii cale liberă la coroană; el a putut se oprimeseș amabil, a putut se-i zimească — dar cu atât a fost destul de prevenient. Și tocmai aci zace și morala fabulei acestei deputațiuni săsești.

Rar, foarte rar, află supușii calea la bunul lor Monarch închisă de voința unui guvern. Noi de abia putem crede, că un prim-ministru austriac ar avé lipsă se țină departe de tron pe reprezentanții vre-unei naționalități. Baronul Bánffy a făcut-o aceasta și de abia acum înțelegem bine chestiunea naționalităților din Ungaria...

De curând am dat loc unei întimpinări făcută primului nostru dedicat mișcării naționalităților din Ungaria. Întimpinarea aceasta provenia dintr-o parte distinsă ungurească și trebuia se primim în ea vederile cercurilor datătoare de ton de dincolo de Leitha. Ca și o indignare mulcomă contra turburătorilor păcii, cari cutează a se amesteca în politica transleithană, se trece peste toate momentele aduse înainte acolo și din ea răsună devisa: *Quod licet Hungariae, non licet Austriae*.

Bine, am înțeles. Am auzit că ce constituie pericolitatea naționalităților din Ungaria; *Romania irredenta, Serbia irredenta* — de acestea tremură Ungaria. Acesta e un argument nespuse de dibaciu. Numai cât nu se nimerește.

Și naționalitățile din Austria își au conaționalii lor vecini; *Germanii* în Boemia și Austria-de-sus, și în țările alpine dela vest, *Italianii*. Și la spatele acestor popoare stă câte un stat național. Se presupunem cazul, că Austria ar începe cu sistemul lui Bánffy, ar oprima pe Germanii și pe Italianii, pentru a face din Austria un stat slav; nu ar fi amenințată și Austria de *Germania* și *Italia irredenta*?

Se zice că în Serbia, în România există latent ideea unui mare stat; este oare ideea aceasta mai reală decât ar pute fi cea a Germanilor și Italianilor?

Așadar argumentul nu cuadrează.

Bine; se vedem al doilea moment din întimpinarea dela Budapesta. Zice, că baza de drept istoric al tendențelor spre autonomie din Austria nu au paralelă în Ungaria. E adevărat, naționalitățile din Ungaria nu au format state independente. Dar protestul naționalităților, cel dela 1895, ca și cel din hotel, de acum, vorbit-a ceva despre tendențe

autonome pe basă de drept istoric?

După cât știm noi, nu!

În Austria principiul de egală îndreptățire se validează fără nici o considerare la momente de drept istoric, mai mult sau mai puțin importante, și când naționalitățile de peste Leitha reclamă egală îndreptățire, aceasta nici-odată nu se face cu provocare la motive de drept istoric, ci la motive de drept și istorice. Fiecare neam din Ungaria privește asupra istoriei sale, fiecare neam își are dezvoltarea sa istorică, culturală; dacă motivele de drept preponderază asupra celor istorice, apoi nici în Austria nu e altfel.

Principiul egalei îndreptățiri a naționalităților nu se bazează nici-când pe motive de drept istoric; el se bazează pe respectarea motivelor etice și de stat; și tocmai aci zace ideea fundamentală a monarhiei.

Întimpinarea din Budapesta susține, că Ungaria observă aceste motive și că ea nu merge nici așa departe, cum merg statele naționale din Europa față cu părțile lor de naționalități. Noi întrebăm: putere-ar Ungaria într-adevăr se inaugureze contra naționalităților sale o politică, ca și cea a Germaniei contra Polonilor?

Statele europene sunt state naționale. Monarhia noastră nu e stat național. Poate-că înainte cu 50 ani ar fi putut se devină și ea stat național. Dar cum li-ar fi mers Maghiarilor dacă Austria ar fi făcut cândva o atare politică? Nu ar fi ajuns atunci națiunea maghiară foarte rău? Germanizarea condusă cu tact ar fi înghițit și pe Maghiari.

A fost un timp, când ideea unei mari Austrii germane era ideea principala de care se conducea un Monarch. Tocmai Maghiarii au fost cei-ce protestau energetic atunci în contra acelei tendențe, și ură contra Germanilor, care astăzi e proprie Maghiarilor, nu e decât rămășița acelei mișcări antagonice.

Ori încotro privim, deci, politica ungurească față de naționalități e neîntemeiată (*„Hängt in der Luft“*).

Poate se fie isetime a susține că naționalitățile din Ungaria ar avé ele drepturi etnice, nu însă drepturi politice — e isteț a susține aceasta, dar e și fals, și strimbat.

Într-un stat modern nici nu există posibilitatea de a separa drepturile etnice de cele politice.

Poate o naționalitate se-și promoveze în mod real interesele dezvoltării sale etnice, dacă îi sunt închise căile politice și corpurile reprezentative legislative?

Înainte cu câteva zile o vijelie de indignare trecea prin presa maghiară. Guvernul român a dispus închiderea unor școli ungurești. Opinia publică maghiară a fost lovită la inimă; ea a simțit odată, la sine însăși, ce gust are o politică brutală față de naționalități.

Sună foarte frumos, când paznicii politice de naționalități din Ungaria, spun că ei fac în interesul monarhiei întregi ceea-ce fac, dar' acesta e cel mai slab argument al lor.

Prin maghiarizarea brutală naționalitățile vor fi abătute, ca și cu o sabie de foc, dela ideea monarhiei întregi. Tocmai atunci devine periculoasă România și Serbia irredenta, pentru-că atunci nu mai e făcut irendentismul de agitatori ci de însuși poporul.

Ar fi fatal dacă Austria ar proceda asemenea contra Germanilor, ori a Italianilor.

Nu, și încă odată nu. Monarhia nu poate se-și datoreze existența și garanța existenței sale unui principiu așa de brutal atât din punct de vedere etnic cât și politic.

În Austria sânt Nemții, în Ungaria sânt Maghiarii naționalii conducători, dar' acest rol de conducători nu e permis nici-căiri și nici unei naționalități se-i strice voia de a se simți bine în monarhie și de a rămâne aci în posesia deplină a drepturilor sale politice și culturale.

In aceasta constă unitatea monarhiei, în aceasta garanța existenței sale.

Cel-ce vatămă acest principiu al egalei îndreptățiri, nu ajută existența monarhiei, ci o slăbește.

Și aceasta a trebuit se se spună odată.

Sibiu, 1 Februarie a.

Răspunsul dat de „Reichswehr“
la întimpinarea ce i-s'a trimis din Budapesta în publicăm la locul prim, pentru-că e un răspuns dela Viena și prim urmare ponderos. Notăm, că pe când zările ungurești au produs aproape toate întimpinările, mințind că ar fi articol propriu al lui Reichswehr, despre răspunsul acesta nici o vorbă n'au spus.

Ear' decorarea lui Jeszenszky.

Cetim în *Drapelul*: După desvortarea întelpelării sale în chestia națională, dl Ionel Grădișteanu va anunța o nouă întelpelare ministrului de externe asupra decorării lui Jeszenszky.

Chestiunea decorării aprigului adversar al Românilor a intrat, zilele trecute, într-o nouă fasă.

Ziarul oficial maghiar publicând decretul de decorare — fără se apară și în „Monitorul oficial” al regatului român — arată că Jeszenszky a primit „Coroana României, clasa II-a, cu Stea.”

Ori, în legea de înființare a acestui ordin, nici nu există „Coroana României” clasa II-a cu Stea.

Nu putem anticipa nimic asupra răspunsului care-l va da dl ministru de externe în această chestiune. Sperăm însă că vom obține, cu această ocaziune, o declarațiune oficială și categorică asupra acestei faimoase decorări.

Teara nu știe nici până azi dacă și cu ce ordin a fost decorat acasatorul Românilor din Ardeal.

Regele român și Tarul rusesc.

„Epoca” din București pretinde a ști, că visita, hotărâtă deja, a Regelui Carol la curtea Rusiei, se va face în Maiu a. c.

Mai multe ziere mari se ocupă acum de această vizită, a cărei importanță politică nu se poate nega.

Le Temps din Paris spune, că această vizită, deși în principiu era hotărâtă deja de câteva luni, totuși abia acum câteva zile s'a fixat în mod definitiv, în urma intervenției Imperatului Francisc Iosif.

Allg. Zeitung din München zice, că suita M. Sale va fi foarte numeroasă, căci acestei visite i-se va da un caracter de manifestație prietenească, un caracter de reamintire a relațiilor de bună camaraderie dintre armata rusa și cea română în anii 1876—1877.

Spre acest scop, M. Sa va fi însoțit de un mare număr de oficeri superiori, în retragere și în activitate, cari au luat parte la războiul de acum 20 de ani în contra Turciei.

M. Sa va locui în palatul dela Peterhof timp de trei zile, cât va fi oaspele Tarului și Tarinei.

Berliner Tagblatt este în poziție de a anunța, că punctul cel mai însemnat al sărbătorilor va fi defilarea tuturor oficerilor ruși, cari au luat parte în campania dela 1876—77 pe câmpiile Bulgariei, sub comanda Domnului Carol. Împreună cu aceștia vor defila și oficerii din suita Regelui României. Defilarea veteranilor va fi condusă de Regele Carol.

După revista militară dela Krasnoe Selo, oficerii ruși, cari au luat parte la campanie vor da un mare banchet în onoarea fostului comandant general al trupelor aliate, Regelui Carol al României.

Sașii contra maghiarizării.

— Scene din parlamentul lui Bánffy. —

Am anunțat că comitetul Sașilor verzi a provocat pe deputații lor să întelpeze în chestiunea neruginăței silniciei, ce au făcut unor funcționari de pe la gările din Ardeal, ca se-și maghiarizeze numele.

Interpelarea a și urmat în ședința de Sâmbătă, 29 l. c. a dietei, susținută de deputatul Oscar Meltzl. Această întelpelație a avut darul de a provoca un vifor de indignare din partea Maghiarilor. Deputatul sas a fost huiduit într-un mod cum numai Ungurii o știu face. Eată de altfel întreg decursul acestei afaceri, după zările ungurești:

Oscar Meltzl: Cred că împlinesc o datorință patriotică, când aduc pe tapet o chestiune, care în patria noastră poliglotă a produs cea mai mare indignare. O fac aceasta, ca să contribuie după putință la mulcomirea spiritelor și la susținerea păcii interne. Obiectul este chestiunea maghiarizării numelor.

Asupra funcționarilor subalterni, cari stau în serviciul statului, se face presiune din partea superiorilor lor, să-și schimbe numele. Aceasta se poate numi presiune și atunci când șeful dă se înțelege chiar și în cel mai crutător mod subalternilor săi, să-și maghiarizeze numele, ne mai vorbind despre acele casuri, când șeful vrea să înfățișeze acum prin promisiuni, acum prin amenințări.

Thaly Kálmán: Să-ți fie rușine, că ești Sas atât de sălbatic.

Meltzl: Ce ai zis?

Thaly: Am zis, că se-ți fie rușine, că ești un astfel de Sas, și nu Ungur.

Meltzl: N'am nici o cauză de a mă rușina, că sânt Sas; dimpotrivă sânt tot atât de mândru, că sânt Sas, cum de fâlos este dl Thaly, că e Maghiar. În privința aceasta nu este deosebire între noi.

Thaly: Du-te la Dresda!

Meltzl: Procedura indicată de mine mai înainte, se poate califica de abus de putere. Un cuvânt, un semn este destul, ca pe respectivul să-l aduc în cea mai mare neliniște. Astfel de casuri, on. dietă, s'au întemplat, durere, la noi.

Thaly: S'auzim exemple! Cerem nume, cerem date!

Meltzl: Sânt. Dl Thaly așa se vede, e foarte impacient. De ce nu așteaptă să vadă ce spun?

Thaly: Fiindcă astfel de lucruri nu se țin de parlamentul maghiar. Du-te la Dresda!

Meltzl: Eu n'am ce căuta la Dresda; locul meu e aici și rămân aici.

Thaly: Și în Pojan se germanizează, nu-i destul la Sibiu!

Meltzl: La gările din Sibiu, Sighișoara, Feldioara și alte gări din Ardeal șefii și alți funcționari, au citit înaintea lor pe funcționarii subalterni și i-au provocat direct să-și maghiarizeze numele.

(Polonyi: Bine au făcut!) Meltzl (continând): și s'au angajat a face ei formele necesare; ba s'au misuit a influența prin amenințări și promisiuni. Așa ce va nu se întemplă nicăiri în lumea civilizată.

Polonyi: Dar în Posen? Poștește du-te numai acolo.

Thaly: Chiar și în Alsția-Lorena!

Meltzl: Știe, că guvernul și direcția căilor ferate stă departe (?) de aceste abuzuri, de aceea provoacă o declarație, care se pună capăt acțiunii plănuite. Întreabă dar' pe ministrul de comunicațiune:

Are cunoștință, că șefii, respective alți funcționari dela stațiunile căilor ferate din Sibiu, Sighișoara etc. provoacă pe subalternii lor să-și maghiarizeze numele?

Aplecat e ministrul de comunicațiune să facă a înțea fără întârziere acest abus și să dispună riguros, ca funcționarii să se țină departe, față de subalternii lor, în afacerea maghiarizării numelor, în care se nu se amestecă sub nici un pretext?

Monarhia austro-ungară și echilibrul european.

— Studiu politic —

de

Charles Benoit.

— Traducere din „Revue des deux Mondes”. —

(Urmare).

II.

Chestiunea care a turburat în cursul acestor treizeci de ani din urmă mai mult monarhia este chestiunea cehă. Aceasta constituie revendicările, de către Cehi, a unor „drepturi istorice” ale coroanei Boemiei; a unor „drepturi” cari, la suprema lor expresiune, ar însemna autonomia deplină, independența acestei coroane, pe basă aceluiasi titlu de drept pe care este susținută coroana Ungariei, față cu coroana imperială a Austriei. Dacă aceste revendicațiuni vor fi admise sau se vor impune, și până unde, nimeni nu poate s'o spună; însă în ori-ce cas, ipoteza că vor fi realitate nu trebuie înălțată ca neprobabilă. Să presupunem deci, că Cehii triumfă, că Boemia, recunoscută autonomă și independentă, negociază cu Austria redusă aproape la părțile ei germane, ceea-ce ar însemna un compromis după chipul și asemănarea compromisului austro-ungar, și că un regim de trei state s'ar substitui regimului celor două. Austro-Ungaria-Boemia va mai fi ceea-ce era Austro-Ungaria? Cu alte cuvinte și din punctul nostru de vedere: mai fi-va ea aceeași ca element al echilibrului european și ca factor al politicii generale a Europei?

Să presupunem că această transformare s'ar produce. Aceasta nu s'ar pute înțempla fără-ca puterile vecine, Germania de pildă, să nu fie deaproape atinse. Zădarnic a scos Prusia din Austria din Germania: în toate timpurile, în ochii lumii întregi, și mai ales ai Germaniei, Austria trecea drept un stat german. Se poate că ea se înfățișe astfel numai din afară și de departe; credința era cam sumară, dar nu era lipsită de ori-ce motiv; există un motiv, specios și chiar serios, în faptul că rassa germană, limba germană, cultura germană, politica germană predominaseră până atunci în Austria, dacă nu fără protestațiuni, fără împărțeașă așa zicând. Alungată din Germania, Austria rămăse un stat sub influența germană și dacă lipsim cuvântul de ceea-ce ar pute fi vătămător prin ideea de inferioritate cu-i legată de el, ca un fel de *Hinterland* sau un fel de Germanie extra muros.

Ei bine, crede cineva, că acești Germani din Austria, cari ei singuri dețineau puterea, cari ei singuri dădeau Austriei personalul ei de guvernament, a căror limbă era singura ei limbă oficială, a căror cultură era cultura ei privilegiată, a căror politică era politica ei dirigentă, crede cineva că prin Cehi s'au prin ori-ce altă naționalitate din Austria negermană, ei, acești Germani, se vor lăsa a fi despoiați de această preponderanță fără a învoce ajutorul „marei” — ajutorul „mari Germanii”? Dar Germanii din Boemia, ei care sânt în apropiere de Bavaria și Saxonia, ei cei atâtini loviți sau amenințați în posesia monopolului lor, nu strigă ei deja peste *Eragbirge* după ajutor? N'a resunat deja strigătul inimos: „Mai întâi Germanii și numai după aceea Austriaci”? Și dacă toți acești Germani din Boemia, toți acești Germani din Austria se pun să strige în „Germania mai mare”, ar pute cineva să jure că ea nu își va apleca urechia și nu va da ascultare cel puțin celor mai apropiați de ea? Ear' dacă ea îi ascultă, dacă Germania resimte contralovitură crizei austriece, această contralovitură oprise-va la ea? Nu se va repercuta ea? Și la rândul ei, Europa nu se va resimți de nimic?

Amatorii de soluțiuni grabnice sânt repede decizi. Cehii sânt Slavi și, prin urmare, când regatul Boemiei va forma cu cele două state de azi Austro-Ungaria-Boemia, greutatea lor va deplasa centrul de gravitate al monarhiei așa, că oia politică depărtându-se de către Germania, se va apropia în mod firesc de Rusia”. Aceasta-i foarte comod, dar lucrurile n'ar merge în o asemenea linie dreaptă; pentru-că în Austria nu sânt numai Cehi; pentru-că Ungurii nu sânt Slavi; pentru-că nu

toți Slavii sunt Ruși; și în fine, pentru că există și o Germanie. Da, nenorocirea vrea, e fatală, e scris, forța lucrurilor face ca orice ruptură în echilibrul artificial al monarhiei austro-ungare trebuie să producă o corespunzătoare ruptură în echilibrul, tot artificial și el, al Europei. În această ruptură, aceasta a treia sau a patra transformare a Austriei nici o mână de om nu pare a o mai pute împiedeca, și dacă un asemenea om mai trăiește astăzi pentru pacea lumii, omul care el singur poate întârzia transformarea (Impăratul N. t.), — cât de slabă e siguranța ce nu se întemeiază decât pe zilele numărate ale unui om!

Pentru toate aceste cuvinte, fiind dat că Austria este un stat ce devine, Europa are un interes să știe ceea ce devine această Austrie, apse a pute și ea să devină ea însăși. Noțiunea problemei europene nu este nici la Constantinopol, precum s'a obișnuit a se zice, nici la Berlin, precum unii ar vrea să facă pe lume a crede, nici la Petersburg, ori-care ar fi destinele încă misterioase ale Rusiei; el este la Viena, sau mai exact, viitorul apropiat al Europei este pe cale de a se elabora într-un triumf al ale cărui unghiuri sunt Viena-Praga-Budapesta. De aici rezultă consecința legitimă, că vorbind despre evoluțiile sau revoluțiile interioare ale Austro-Ungariei, aceasta este mai întâi și întâi o chestiune internațională, europeană, și într-un punct de vedere, o chestiune franceză.

(A urma.)

Cronică politică.

Rușii în Bosfor și Dardanele.

National Zeitung din Berlin, are o știre, care dacă se va adevăra, va fi de foarte mare însemnătate. În ea se zice, că Poarta s'a învoit ca vapoarele de război rusești să aibă trecere liberă prin Bosfor și Dardanele fără de a fi permis să se oprească.

Se zice că Rusia a cerut aceasta dela Turcia din următorul incident:

Vara trecută a intrat în Bosfor un vapor mai mare românesc, cu scopul să 'i se facă unele reparatii în arsenalul din Constantinopol. Rusia a cerut ca vaporul să părăsească Bosforul. Căpitanul român s'a provocat la o irade a Sultanului și a rămas acolo. În urma acestei Rusia — se zice — a pretins și a obținut dela Sultan libera trecere a vapoarelor sale prin Bosfor.

Aceasta ar fi de mare însemnătate pentru Rusia, ce oare-ce în acest caz ea își poate mări și întări forța navală din apele chineze, cu vapoare de război de pe Marea Neagră. Acest fapt atinge mai deaproape pe Anglia și Japonia.

Din Asia orientală.

În Asia depărtată începe a se înăspra situația. Între Anglia și Rusia decurge, după cum bine observă un ziar european, un formal „duel de împrumut”. Fiecare din cele două state își vede periclitată influența și interesele comerciale, dacă împrumutul chinez se va contracta dela rival.

De aceea se anunță, că acum și Rusia oferă Chinei împrumutul întocmai cu același condiții, ca și Anglia. Chinezii văzând această rivalitate, din care numai ei pot perde, vor, ca să contragă împrumutul dela ambele state, pe câte jumătate. Decis însă nu e nimic până acum.

De altă parte Germania încă e atinsă, de oare-ce se anunță, că în Kiao-Ciau au erupt turburări. După o înștiințare oficioasă se constată, că un marinar german a fost ucis și trei au dispărut.

Știrea aceasta o confirmă și ziarurile engleze.

Deputația săsească.

Întimpinarea la Brașov.

Tot Duminecă au sosit și la Brașov damele săsești, cari au fost din Brașov în deputație la Viena.

La gara din Brașov li-s'a pregătit — scrie „Gaz. Trans.” — o frumoasă primire. Membrele deputației din Brașov și jur au fost primite de un public numeros, mai ales din societatea mai distinsă a Sașilor brașoveni. Să fi fost cu totul la vreo 300 persoane. Îndată ce damele au părăsit vagonul, având fiecare în mână un buchet de flori, ce le primiseră dela sîghioșeni, cari le-au salutat la gară, au fost întimpinate cu strigări de „Hoch!” însuflețite. La gară se aflau impiegate dela odile ferate și alți mulți orășeni unguri, în număr de vreo 30—40. Aceștia strigau din răspuneri: „Ehjen a Király!” „Ehjen Bánffy!” „Ehjen a Magyar!” și „Abszug!” așa că deși strigările lor erau covârșite de strigările de „Hoch!” totuși se observa disonanța în învâlmășeala de voci. Mai mult însă, mașinistul dela locomotivă a făcut pe aceasta să șuere cumplit, lăsând aburul cu putere mare, așa că în câteva clipe întregul public de pe peron era învălțat de abur ca de o negură deasă. Au și trebuit damele din deputație cu cei-ce le-au întimpinat în șirurile dintâi să se retragă în urma aceasta în fundul peronului. Aici damele fură salutate printr'un discurs rostit de dl profesor Lassel și apoi li-se oferiră buchete de flori. Salutarea la gară a durat cam vreo 10 minute. În continuu publicul sas striga „Hoch!” și Ungarii continuau cu strigările lor antisăsești. Convoitul de trăsuri, care a condus pe damele din deputație în oraș a fost foarte lung. Se spune, că vreo doi dintre demonstranții unguri s'au urcat într-o trăsură și treceau în fugă mare printre trăsuri, în cari se aflau damele din deputație, strigând mereu „Ehjen Bánffy!”

La Sighioara.

Aici damele sîghioșene și brașovene, au fost primite cu același alai ca și în Sibiu. Au fost la gară câteva sute de Sași, bărbați, dame și domnișoare. „Cavalerismul” unguresc s'a arătat și aici prin faptul, că șeful gărei n'a voit să dea bilete nici de peron nici pentru proxima stație. Pe lângă asta, în cursul vorbirii de salut a profesorului Dr. Schuller s'a sunat de două ori ostentativ clopoțelul. Damele sîghioșene au fost purtate până în oraș într-o trăsură împodobită cu flori.

CRONICĂ

Sibiu, 1 Febr. n. 1898

A apărut într-o elegantă broșură, „Luptele Românilor”, cunoscuta serie de articoli istorico-politici, cari au fost cetiți cu atâta interes în Tribuna. Broșura se extinde de 120 pag. 8, este foarte frumos tipărită și elegant adjustată, cu toate acestea costă numai 1 coroană. O recomandăm tuturor cetitorilor noștri. Se poate procura dela librăria noastră (strada Poplăcei nr. 15).

Hymen. Dl Petru Suciu, teol. abs. și d-soara Hortensia L. Moldovan anunță cununia lor, ce se va celebra în biserica greco-catolică din Cergăul-mic, la 1 Februarie st. v. 1898, 2 ore p. m.

— Dl Șimon David, rigorosant în medicină, și d-soara Mărioara Fizeșanu, din Abrud, fidanțăți.

Milioane — pentru matriculele de stat. Miserie și foamete băntuie în părțile sudice ale Ungariei, dar' ce-i pasă guvernului? Sunt alte lucruri, pentru cari aruncă el banii. Ne aducem aminte, că fostul ministru Hieronymi a declarat sărbătorite, că matriculele de stat nu vor costa mai mult de 800.000 fl. anual. Însă deja la 1896 bugetul pentru matricule s'a urcat la 879.000 fl., iar în 1897 la 900.000. În bugetul pentru 1898 această posicie figurează cu 1 milion. — Eată chip de chiverniseală ungurească!

Din comuna Grid (cott. Făgăraș) primim dela un membru al reprezentanței comunale o scrisoare, care cuprinde un lung răsăd al abuzurilor și fărâdelegilor ce le-ar fi făcând primarul de acolo George Bărsănu. Între altele se spune, că acest primar încasază dela oameni săraci câte 2—3 fl. pentru atestate de paupertate, persecută pe oameni cu fel și chip de execuții pe cari anume le înăpustește, ba se poartă și brutal cu ei, pentru ceea-ce a sădă în carceră corectivă din Brașov 6 luni. Peste tot oblăduirea acestui primar ar fi atât de rea, că bieții locuitori au ajuns în cea mai mare miserie, și asta din vina primarului, care mereu face arancuri mari de dare. — Dacă asemenea nenorocire e pe capul oamenilor acest primar, ar trebui făcut totul, ca el să fie pus la locul său!

Împăratul Wilhelm II. — satirisat. Am amintit mai zilele trecute, că tribunalul din Berlin a osândit la 2 luni temniță pe redactorul foii umoriste Kladderadatsch.

Delictul redactorului a fost ilustrarea în chip satiric a faimoaselor cuvinte ale împăratului: „Cine nu-ți creștin adevărat, nu poate fi soldat bun”. Fiind ilustrația foarte interesantă, credem a face o plăcere cetitorilor noștri, descriindu-o în următoarele: Sub titlul „Din tabăra armatei cerești!” sunt reprezentați Alexandru cel Mare și Leonidas, ambii păgâni, alături de Napoleon I. și Frideric cel Mare, ambii nu prea buni creștini. Ilustrația e semnată de un drac, care privindu-și coada înodată își aduce aminte, că și-a înodată coada pentru a nu uita să cheme la tablou și pe — răposatul împărat Frideric, tatăl lui Wilhelm II. — Notăm, cu o cale, că societatea ziaristilor berlinezi a decis să dea în onoarea redactorului condamnat un banquet, la care

și-au anunțat deja participarea cei mai distinși scriitori germani din Berlin. Banchetul se va ține nemijlocit înaintea intrării în temniță a redactorului.

Bătăle între ofițeri și studenți. Precum se anunță din Graz, într'una din nopțile acestea o bătăle sângeroasă s'a întâmplat la o cafenea de acolo, între niște ofițeri ai regimentului bosniac și între câțiva studenți slavi. Abia intervenția energică a poliției a pus capăt scandalului. În părălă au rămas răniți și ofițerii și studenții.

S'a sinucis din cauza — insomniei. În Lemberg a făcut mare senzație zilele acestea sinuciderea unui medic, Sanislau Iana, dintre cei mai căutați al orașului. Nefericitul era la vîrstă de 64 ani. Motorul crimei l'a mărturisit însuși, printr'un bilețel, pe care era scris: „A trebuit să pun capăt la 19 nopți de insomnie”.

Procesul minerilor dela Anina. Pertracat mai multe zile la tribunalul din Biserica Albă, s'a terminat cu osândirea a 10. Dintre condamnați, 4 au câte 6—8 luni temniță; 2, între cari o femeie, câte 2 luni, și alți doi câte 8 zile arest.

Apel de maghiarizare — băncilor românești! Până aici a ajuns nerușinarea fanaticilor maghiarizării: se se adreseze cu apeluri de maghiarizare chiar și la băncile românești, la acele instituții, pe cari presa maghiară și oamenii ei n'au nici-odată destul venin și destul mărșăvenie, că să le denunțe și să le injure ca fiind „unele politice” în mână „agitatorilor valahi”!

Lucrul stă așa, că noua societate de maghiarizare din Budapesta cu menirea specială de a maghiariza pe Șvabii din Buda, a trimis băncilor noastre apeluri tipărite, cerându-le ajutoare în scopul maghiarizării și al „statului național maghiar”.....

Sîntem convingi, că fruntașii băncilor noastre vor fi aruncat aceste apeluri în coșul hărtiilor..... fără valoare!

Nix tajos! Un caracteristic cas de intoleranță ungurească ne comunică dl Teodor Borsa, preot în Valldid. Vind d-sa să-și procure un număr oare-care de rădăcini de vițe americane, s'a adresat nemțește firmei Tokách Mihály din Pomaz. Dar' — ce se vede! — numita firmă îi trimite nu cele comandate, ci o corespondență cu observarea „vissza, nix tajos!”. Neștiind ungurește, preotul s'a adresat firmei de nou, de data asta în latinește, crezînd, că preotul catolic local va desluși proprietățile firmei despre ce e vorba. Dar' eărăși i-s'a retrimis scrisoarea, cu impertinența observare: „Magyarország csak magyar nyelvű levelezésre adatk értesítés!” (În Ungaria numai la corespondență în limba maghiară se dă informație!).

Poftim cultură — ungurească!

Prețul unui defraudant. Poliția din Nottingham a fixat un premiu de 100 funți sterlingi pentru cine va da de un mare defraudant, numit Frideric Bulstrade Whitlock, care a jefuit o bancă, al cărei casar era. Scump preț pentru un — defraudant!

Răscoală din cauza ciomei. De vreme-ce în India și mai ales în Bombay băntuie și acum năprasnic cioma, guvernul de acolo a luat cele mai severe măsuri pentru a opri întinderea pestilenței. Din cauza acestor măsuri, populația din Bombay s'a răsculat. Răsvrății au atacat spitalul, unde au omorât un medic, apoi au aprins edificiul, în care zăceau ciomații. După aceste barbarii au atacat palatul poștei și au tăiat toate firele telegrafice. Poliția s'a dovedit neputincioasă față de răsculați și în urmă a trebuit să puge în ei. Gloanțele au rănit doi oameni.

Un prinț aventurier. Tânărul principe Fabian Colonna din vestita familie princiară italiană vîzu la un amic al său un tablou minunat, care reprezenta o fată de o frumusețe rară. De atunci începînd și-a pierdut tîrziu prinț capul. În fiecare moment, la ori-șice ocazie, se simțea atras cu o putere magică de minunatul chip, din care i-se părea că doi ochi priviau duios și lung la dînsul. Starea aceasta nu o mai putu suporta timp mai îndelungat și într-o bună zi se decise a-și căștiga cu ori-șice preț fînta vieții, care reprezenta acest tablou. Spre durerea sa suzi dela amicii săi, că odorul inimei sale nu se află nici în Italia, nici în Franța, ci departe peste mare în portul Richmond din Virginia (Statele-Unite). Idolul său poartă numele Miss Eleonor Bergen Morgan, și e fata unui mare bogat din Richmond. Prin amicii săi se succese prințul a deveni cunoscut cu frumoasa Eleonor și în curînd se încep un schimb viu de epistole între ambii. Fără de a se fi văzut, s'au logodit. Prințul Colonna și mireasa sa sînt de altmintrelea înrudiți. Bunica prințului a fost o verișoară a lui Napoleon I. și familia Morgan e înrudită cu linia americană Bonaparte din Baltimore.

Nici un strop dela Jidani! Din părțile Turcii ni-se scrie următorul lucru înveselitor: Cu mare bucurie trebuie să vă vestească, că în comuna Șutu toți oamenii în ajutul Botezului, când umbia preotul cu crucea, s'au legat cu jurămint că nu vor mai bea vinars dela Jidan. Laudă i-se curvine pentru aceasta dlui preot Ștefan Mariș și economului Vasile Popa, cari au îndemnat poporul ca să se lapede de a mai bea otravă jidovească. După pilda Șutenilor vor urma și comunele vecine, pe cari le-au adus la sapă de lemn un Jidan din Hășmaș, care venise aici numai cu băta și acum ține zece sate în arîndă și i-s'a dus vîstea, că are bani mulți.

Un abonent.

VIEȚA SOCIALĂ.

Bal în Năsăud.

Invitate la balul ce se va aranja în Năsăud, Sâmbătă, la 12 Februarie n. 1898, în sala gimnastică dela gimnaziu. Taxa de intrare: a) pentru persoană singuratică: 1 fl., b) pentru persoană în familie: 80 cr. Venitul curat este destinat în favoarea fondului școlarilor. Suprasolviri se primesc și se cuitază în raportul gimnasil. Începutul la 8 ore seara. Comitetul aranjator.

FOIȚA „TRIBUNEI”.

Columna Traiană.

(Înainte de 1821).

— Sonet —

de

Jules Brun.

— Birnic al Turcimeii, birnic pus sub
[Grecii hospodari
În finutul Aurorei purtătoare de lumină,
Omule, cine ești oare? căci vorbirea
[fi-e latină,
Ea' vecinii-ți sînt Maghiarii și n-
[fiorătorii țari!

— Vrei să știi? Te du-n cetatea prea
[vestiților Cesari;
Te scoabă-n vechiul forum și, cu
[mintea ta senină,
Lâng'a lui Traian columnă te oprește
[și... te nchină
Ca scăpată fu de mîna surpătorilor
[barbari.

Vîfa 'mi-e sîpata-n lespezi: cu a ochi-
[lui privire
Desluș' mi-o-vei mai lesne din mîia-
[stra-i împletire
Ca din foile 'mbăcșite ale vre-unui
[scriitor.

Ea 'mi-e cartea de mîndrie cu străbunii
[glorioși;
Acî vezi pe biruitul, colo pe biruitul:
Lângă Dac vezi pe Romanul, amîndoi
[ai mei strămoși.

Buchetul anonim.

— Novellă. —

Servitorii aduceau flori, flori și ear' flori, vizitatoare albe, albastre, sau lila, cari în coșurile lor și panglicile de culoare deschisă, veniau se spună mii de lucruri vagi, se șopteau mii de dorințe confuze, cu parfumul lor subtil.

Any primia florile rîd pe rînd din mîinile servitorilor, le arunca câte o privire plictisită, pleca o secundă capul să cetească numele vre-unui prieten pe cartea de vizită și pe urmă murmură:

— Pune-le colo, Germain.

Și ea se ducea apoi să primească altceva.

Dela zece cîșurii de dimineață în această zi, 31 Decembrie, buchetele sosiau; și toate aceste cadouri se prezentau corect însoțite de cărțile de vizită înscrinat să strige ca un lacheu numele donatorului.

În acea zi, sceptica Any, le găsia tot așa de insolente ca și etichetele floristelor. Oare buchetele nu ar fi avut un alt parfum dacă ar fi fost anonime, dacă nu s'ar fi ghicit, în aceste daruri, grija unui donna care voește să se achite de o datorie, mai bine decît omagiul discret al unui suflet care iubeste? Ah! Ce ar fi dar Any pentru un buchet de doi gologani, care l'ar fi venit fără carte de vizită, fără etichetă, ce ar fi dat pentru un simplu trandafir oferit pentru plăcerea de a-l oferi!

Pe la cîșurile trei după amiază, pe cînd ea era singură în salon, servitorul îi aduse un nou buchet, vre-o doisprezece trandafiri rose-pale.

— Bine, bine, pune-le în odaia de fumat, zise Any fără să întorcă capul. Pe urmă curioasă, ea întrebă:

— Dela cine e?

Servitorul se uită la flori, le cercetă și răspunde: nu e nici o carte!

— Cum nu e nici o carte? O fi căzut poate.

Servitorul cercetă pe jos, peste tot până la ușa și se întoarce zicînd:

— N'am găsit nimic.

Any simți o mare mîngăiere sufletească.

— Bine. Dă-mi buchetul, zise ea roșind.

Ea îl luă cu religiozitate și își plecă fața pe roze. Oh! cât de frumoase erau astea și cum miroseau de bine! Cine le-a trimis? Ce admirator necunoscut, ce prieten delicat ghicise așa de bine gândul ei? Ah! ori-cine ar fi el, a fost foarte bine inspirat, și dacă v'odată va afla numele lui... Ea închise ochii, sărută florile și se duse să le așeze în camera sa, singure, departe de celelalte pe cari le primise.

Dar' cine oare i-le trimisese? dl de Fourquex? Nu. George Karre, acel tînr care de doi ani îi făcea o curte așa de discretă? Dacă n'o fi.

Oh! da, Olonzac, frumosul Gerard Olonzac. Nu-i apusese ea alaltăseară că-i plac la nebunie trandafirii rose-pale?

Bărbatul său era chiar foarte gelos în acea seară. Intrigată, ea sună să vie lacheul.

— Cine a primit florile, Germain?

— Eu, doamnă.

— Cine le-a adus?

— Un groom.

— Dela cine?

— Mi-se pare dela d-na Garbois, florista din strada Francisc I.

Any roși din nou. Olonzac locuia tocmai în casa strădă. Acum i-se părea că rozele îi murmurau lucruri pline de tandrețe, turburătoare.

Voiu să văd, își zise ea, și sună să vie femeia din casă spre a o îmbrăca.

La 5 ore, după-ce făcî o scurtă vizită, ea merse în strada Francisc I.

Ajunșănd în dreptul floristei, ea intră hotărîtă. După-ce alese câteva flori, întrebă cu o voce repede, nervoasă:

— D-voastră ați trimis adineaori un buchet de trandafiri în intrarea lăna, 74?

Florista căută în registru și răspunde:

— Da, doamnă.

— Ați uitat să puneți cartă.

— Nu ne-a dat.

— Pentru-ce?

— A zis că nu e nevoie.

— E clientul d-voastră acel domn?

— Nu! Nu l'am văzut nici-odată.

— Cum era? Întrebă Any, ale cărei mîni tremurau nervos.

— Înalt, cu mustați. Cam smead.

Any plăti și plecă. Era sigură că Olonzac le trimisese. Capul îi vijia. În acea stradă locuia Olonzac, la dreapta, nr. 52, la antresol; îi spusese în nenumărate rînduri, mai ales îi vorbise despre o colecție de lucruri de artă între cari vasul cu aiasmă al Mariei-Antoineta... Și ea voia să-l vadă! Resistase în nenumărate rînduri, dar' astăseară după-ce primise acele roze, Any simțea o turburare ciudată, o amețală necunoscută, ca și-cum ar fi mers prin nori. Ajunse la nr. 52; inima-i bătea, ochii i-se închideau, o langoare o cuprinsese. Intră. Închise ochii și nu vadă poarte, vestibulul deșert în scara pe care o ghicea că e la

stînga departe de poartă. Mirosul florilor de acasă pare că o urmărea, o îmbrăta. Ajunse la o ușă și sură.

— Dl Olonzac! întrebă ea lăsînd ochii în jos.

— Dl a plecat, i-se răspunde.

După cinci minute, intră acasă, în camera ei caldă, unde muriau trandafirii anonimi.

Any găsi pe bărbatul său lângă ușă.

— Bună-seara draguș, zise el deschizînd brațele. Ai primit rozele mele?

— Ce roze?

— Acelea pe care ți-le-am trimis adineaori.

— Ah! tu erai? zise ea.

— Da. Ce te miri? Te-am auzit spînd lui Olonzac că-ți plac trandafirii roz pale și cum am găsit prea frumoși... Dar' ce ai? zise el, stringîndu-o în brațe.

— Nimic, răspunde Any palidă și închizînd ochii, pe cînd bărbatul său o săruta. Nimic! E bucuria...

— Oh! cât ești de bun...

Și buzele ei tremurau puțin sub sărutările soțului ei.

— Dar' de ce nu ți-ai pus cartă?

— Oh! între noi!

Germain intră aducînd un buchet mare de iris alb; Any ceti pe cartă: Gerard d'Olonzac.

— Vezi, el i-a pus cartă, murmură ea mușcîndu-și buzele.

Any trimise buchetul în salon, lângă florile celelalte pe cari le primise.

Jean Rameau.

Pentru redacție și editură responsabil: Andreiu Baltes.
Proprietar: Pentru „Tipografia”, societate pe
acțiuni: V. H. Dressnandt.

Vestite Sămănături de flori și legumi

ale lui
Mauthner

pachete închise, legal garantate
cu marca de apărare improprie

„Ursul“

se pot căpăta în toate
băcăniile și ferăriile
mai mari. [377] 2-17

NB. Numai pentru pachetele închise, prevăzute cu figura ursului și semnate cu numele Mauthner, cum arată figura alăturată, la firma Edmund Mauthner în Budapesta, strada Andrássy 23, garanție deplină pentru sămănături proaspete și veritabile.

Prețuri reduse pentru Sesonul de teatru și bal.

Essence Vera-Violetta de Roget-Gallet 1 fl. 90 cr.
„Violette ambrée de „ 2 „ 70 „
Extract de ghiocel de Gustav Lohse 1 „ — „
„Violettes d'Abbazia de H. Kiehlkauser 1 „ 05 „
Poudre-Leichner, mare 60, mic 40 cr.
„Velontine de Ch. Fay 1 „ 50 „

și tot felul de săpun de toaletă, pomăzi de buze, periute de dinți etc., în calitate recunoscută bună pe prețuri uimitoare de ieftine. [329] 8-6

Wiener Rasir-, Frisir- und Parfumerie-Salon
Franz M. Nikesch,
Hermannstadt (Bretterpromenade).

La „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu se află de vânzare

Călindarul „Lumea Ilustrată“ pe anul 1898

cu un bogat cuprins, cu prețul de 70 cr., (cu porto postal 75 cr.)

Doi mari Metropoliți ai Românilor Andrei bar. de Șaguna și Alexandru Sterca Șuluțiu.

— Portrete frumoase. —

Lucrate la Viena, în fototipie, fiecare separat, pe hârtie fină de carton; sunt foarte potrivite tablouri în casa fiecărui Român.

Prețul unui exemplar 25 cr.

Librăria „Tipografiei“,
soc. pe acțiuni, Sibiu.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

„Istoria Transilvaniei“ de George Barițiu.

Monumentalul op al regretatului nostru istoric: „Părți alese din istoria Transilvaniei pe 200 ani din urmă“, se poate procura de acum
cu preț redus!

Volumul I.

broș. în loc de fl. 4.20 numai cu fl. 2.50, leg. fl. 3.30.

Volumul II.

broș. în loc de fl. 4.— numai cu fl. 2.—, leg. fl. 2.80.

Volumul III.

broș. în loc de fl. 2.80 numai cu fl. 2.—, leg. fl. 2.80.

Opul întreg:

broș. în 3 vol. în loc de fl. 11.— numai cu fl. 6.50 = șase
florini și cincizeci cr. v. a., leg. fl. 8.60.

Această carte n'ar fi iertat să lipsească din
casa nici unui bun Român.

A apărut și se află de vânzare la Librăria
„Tipografiei“, societate pe acțiuni în Sibiu:
Studiu
de
Max Nordau

Naționalitatea

Traducere
de
Rosmarin.

Această broșură, plină de idei originale
asupra limbii naționale și a naționalității, in-
ferează în cel mai necrutător mod rengașismul
Prețul cu trimitere francată e numai 25 cr.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Studii Literare

de
Teodor Raica,
profesor de liceu.

Cuprinzând:

O gramatică-parodie.

Veacul al XVI-lea.

Codrul frate cu Românul.

Monografia prepoziției „de“

O carte de mare preț pentru toți profesorii,
dascălii și cărturarii români.

Prețul numai 75 cr.

Se poate procura dela

Librăria „Tipografiei“,
societate pe acțiuni în Sibiu.

„CORDIANA“, INSTITUT DE CREDIT SI DE ECONOMII, SOCIETATE PE ACȚIUNI ÎN FOVENTEA (FOFELD, HOCHFELD),

autorisată de onorab. tribunal comercial din Sibiu prin decisiunea cu nr. 5952
din 21 Octomvrie 1897, și-a început operațiunile sale regulat la 1 Ianuarie a. c.
dând bani cu împrumutare pe cambii și ipotecă la agricultorii circumvecini
cu dobândă legală și primind depuneri dela 50 cr. până la 100 fl. cu 5%
dela 100 fl. — 200 fl. cu 5 1/2%, ear' dela 200 fl. în sus cu 6% pe an.

Interesele neridicate s'adaugă la capital din 6 în 6 luni.

Contribuția se plătește de societate.

Depunerile se pot trimite prin postă, u. p. Ujgyház, despre cari se dă un libel în toată regula.

Director executiv:

D. R. Cordescu.

[301] 2-3

Conform legii despre timbru, §. 209, pet 2, liberă de timbru.

Losurile cele mai bune și ieftine

sunt
LOSURILE
ORFELINATULUI
DIN CLUJ

cari stau sub protectoratul domnilor:

Tisza Kálmán, baron Bánffy Dezső, conte Tisza Lajos, baron
Vay Béla și conte Degenfeld József, și cari au următoarele câștiguri:

4 câștiguri principale, în valoare de 57.000 cor.,

apoi

3996 câștiguri în valoare de 103.000 cor.,

la oaltă

4000 câștiguri în valoare de 160.000 coroane.

Cel mai mic câștig la ambele trageri face 10 coroane.

I. tragere e la 10 Februarie 1898,

II. „ „ „ „ Aprilie 1898.

Losuri, valabile pentru ambe tragerile costă
numai 2 coroane.

De vânzare la

[300] 2-3

biourul central al comisiunii de losuri și în toate traficile.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu Strada Poplăcii Nr. 15.

Biblioteca populară a „Tribunei“.

1. Pădureanca. Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip. broș., elegant. Un exemplar cu preț redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 „ sau 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. Pipăruș Pătru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. Păcală și Tândală. Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 8 cr. sau 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. Teiu legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. Colăcărul. Obiceiurile țeranilor români la nuntă, de Benedict Vicin. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. Fica a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 6 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. Îndărălnicul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. Blăstăm de mamă. Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. Bunica de Bojena Němcová, tradusă din limba boemă de prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar cu preț redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. Pe pământul Turcului de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. Caldărușa cu trei picioare. Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genéray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. Cenușoara. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. Un pețitor îndărătnic. Novela de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. Prietenul meu Ventură-Teară. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. Scăpătoare. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. Strigoica. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. Draga mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. Vecinii. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. Sgârșitul. Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. Lumea proștilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. Nusciul-impărat. Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. Dina-impărăteasă și peana ei aleasă. Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. Spice de aur. Culese de dascălul Ioan F. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. Un idil în Roșeni. Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. Baba iadului. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. Prințesa fermecată. Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. Dina Mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antoniu Ghislan-zoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. Posacul bun de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. Mica Fadeta. De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. Rusalin pcurarul. Poveste de Nicolae Trimbițoiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. Roma invinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de L. Caragiale. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
46. Clara Milci. Novela de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de I. Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exem-
plare, cu deosebire
librarilor și peste tot vânzătorilor, se dă ra-
cuvenit.

Pentru „Tipografia“, societate pe acțiuni: V. H. Dre-
t.

Doriți se cetii

un interesant Roman?

Vi-se recomandă

„Castelul din Carpați“

— Roman din viața poporului românesc din Ardeal. —

de

Jules Verne.

— Premiat de „Academia franceză“. —

Traducere, — unica autorizată de editorul proprietar francez — făcută
de

Victor Onișor.

Acest volum apărut tocmai acum, are 255+XII. pagini, în octav
mare, de o eleganță rară la cărțile românești, și este împodobit cu

26 ilustrațiuni

admirabile, executate după clișouri din Paris.

Prețul:

Edițiunea populară: 80 cr. + 5 cr. porto postal.

Edițiunea de lux: 1 fl. 20 cr. + 10 cr. porto.

Edițiunea de lux compactat: 2 fl. + 10 cr. porto.

Cel mai potrivit cadou e un „Castel“.

A se adresa direct la

Librăria „Tipografiei“, soc. pe acțiuni,
Sibiu, strada Poplăcii nr. 15.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Novitate!

Cadou

ocasional!

LIMBA FLORILOR.

— De amor și amicitie. —

Simbolica naturală a celor mai favorite
flori, compusă după explicările orientalilor
de

Un amoresat.

Acest volum, în format drăgălaș (32°) imprimat pe
hârtie velină, în două culori, negru și albastru,
elegant compactat în lux, este

cadou potrivit

pentru tinerime, mai ales pentru fete.

În legătură de pânză colorată, tabla titlului imprimată cu aur.

Prețul unui exemplar 50 cr. = 1.50 lei.

Pentru tipar responsabil: Iosif Marschall.